

LJETO 2021

Brawl stars

Datum prvog izdanja-15. lipnja 2017.

Razvojni programer-Supercell

Način-više igrača

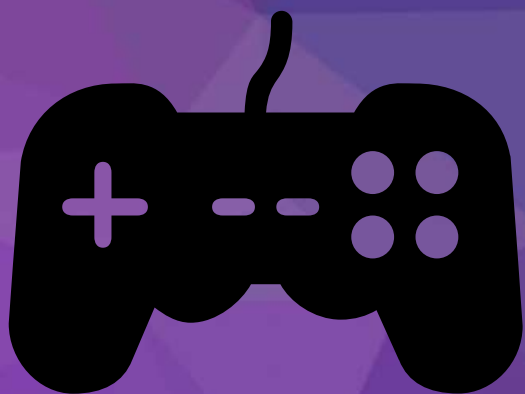
Nominacije-BAFTA nagrada za videoigre za EE mobilnu igru godine

-igra se igra sa više igrača. Najviše je volim igrati sa prijateljima. Brawl igra skuplja trofeje, gemove (GEM GRAB), SHOWDOWN (solo kutije ili duo sa frendom).

SIEGE-sakupljanje šarafa-stvaraš robote, te moraš uništiti sef

Igra ima puno modova t.j. igru igra najviše 6 igrača. Meni je ona jako zanimljiva, jer svaki dan otkrijete ili osvojite nešto novo. Nikad ovu igricu ne igrajte sami jer nije zanimljivo, a kad ste u grupi ima dosta komunikacije sa drugim ljudima što je po meni najzanimljiviji dio.

Ivan Ugrina, 7. razred

VAŽNOST I PODRŠKA OBITELJI

Obitelj su osobe s kojima djelimo istu krv, a ona ima i veliku važnost u našem životu. U našem životu ima važnost podrške jer nam pomaže da ostvarimo svoje snove i da nikad ne odustanemo od njih. Osim podrške, obitelj nam daje i ljubav koju teško možemo dobiti bez nje. Obiteljska ljubav nije obična, već najjača ljubav na svijetu jer se ne može slomiti, čak ni u najgorim trenucima.

Ne možemo birati obitelj i zato neki misle da nije važna, ali kao i što su svi ljudi, tako je svaka obitelj različita. Neki misle da su obitelj samoroditelji, braća ili sestre, ali su i pravi prijatelji. Sa pravim prijateljem možeš pričati kad ne želiš reći obitelji i on će ti pomoći.

Možda pravi prijatelj nema istu obiteljsku ljubav, ali je kao i obitelj uvijek tu za tebe.

Kako bi osjetio obiteljsku ljubav trebaš provoditi vrijeme

s njima što se danas i ne događa baš često. Ne događa se često jer više volimo provoditi vrijeme sa prijateljima, a ne znamo da postoji mogućnost da nam oni nisu praviprijatelji.

I ako nekad ne mislimo o obitelji ona će uvijek biti uz nas, a to je važnost i podrška obitelji.

PAS ČOVJEKOV NAJBOLJI PRIJATELJ DA ILI NE JE LI PAS ČOVJEKOV NAJBOLJI PRIJATELJ? ZA MENE JE. ZATO ŠTO PSU MOGU REĆI SVE ŠTO GOD ME MUČI, A ZNAM DA ON TO NEĆE NIKOME REĆI. PAS JE UVIJEK TU ZA MENE I NIKADA ME NEĆE OSTAVITI ILI IZNEVJERITI. PAS ME UVIJEK MOŽE ORASPOLOŽITI I NASMIJATI, PAS OSJETI KADA JE NETKO TUŽAN, I POKUŠA TO POPRAVITI. MOJ PAS, BACHY JE ČESTO U POTRAGAMA ILI NA VJEŽBAMA PA NE MOŽE UVIJEK BITI SA MNOM, ALI NEMA VEZE KADA JE SA MNOM LIJEPO NAM JE JER SKAČEMO, TRČIMO, ŠETAMO, SPAVAMO, LEŽIMO, MAZIMO SE ILI SE IGRAMO. JA JEDNOSTAVNO NE RAZUMIJEM LJUDI KOJI SE BOJE PASA, PSI SU TAKO LIJEPI, DRAGI, SLATKI I UMILJATI. NEKI NISU, A AKO SU NEKI PSI OPASNI MORAJU SE VODIT NA UZICI(MARKO NE ZNAN KAKO SE KAZE NAP DRUGACIJE AKO ZNAS) I IMATI BRNJICU. INAČE PO ZAKONU SVI PSI OSIM ONIH RADNIH I ONIH KOJI POMAŽU SLIJEPIM LJUDIMA MORAJU NOSITI BRNJICU, ALI JA ME RAZUMIJEM ZAŠTO, AKO JE PAS DOBAR I NEĆE NAPASTI NIKOGA TO MU NE TREBA. VRATIMO SE NA ONO JE LI PAS ČOVJEKOV NAJBOLJI PRIJATELJ, MOJE MIŠLJENJE JE DA SU PSI NAJBOLJI KUĆNI LJUBIMCI JER IM SE KAO ŠTO SAM REKLA UVIJEK MOŽEŠ POVJERIT I NIKOME NEĆE ODATI TVOJU TAJNU. MISLIM DA JE JAKO DOBRO ODRASTATI SA PSOM JER TE UVIJEK ŠTITI I DOK SI JOŠ MALO DIJETE NAUČIŠ SE DA PSI I OPĆENITO ŽIVOTINJE NISU STRAŠNE I DA SU JAKO DRAGE. TAKO DA JE MOJE MIŠLJENJE DA PAS JE ČOVJEKOV NAJBOLJI PRIJATELJ.

NIKA STJEPOVIĆ 7R.

OPROŠTAJ OSMOG RAZREDA

SVEMU LIJEPOME DOĐE KRAJ PA TAKO I NAŠOJ
OSMOGODIŠNJOJ AVANTURI.

RASTAJEMO SE OD PRIJATELJA U KLUPAMA, PROFESORA I
NAŠE ŠKOLE. U OVIH OSAM GODINA ZAJEDNO SMO
OBILJEŽILI PUNO DOBRIH I LOŠIH USPOMENA KOJE JOŠ
DUGO NEĆEMO ZABORAVITI. UČITELJICE, ALI I POKOJI
UČITELJ, PRIPREMILI SU NAS ZA ŠKOLOVANJE KOJE
SLIJEDI, ALI I ZA ŽIVOT KOJI JE PRED NAMA. U SREDNJOJ
ŠKOLI DOBIVAMO, SVATKO OD NAS, NOVI RAZRED, ALI
OVAJ NAŠ OSNOVNOŠKOLSKI NIKAD NEĆEMO
ZABORAVITI.

HVALA SVIM UČITELJICAMA I UČITELJIMA NA LIJEPIM
ŽELJAMA I NADAMO SE KAKO ĆEMO SE USPJETI
POZDRAVITI SA SVIMA, KAKO TO ZASLUŽUJU. MOŽDA
NISMO BILI NAJBOLJI, MOŽDA ĆE DOĆI NEKE BOLJE
GENERACIJE, ALI TRUDILI SMO SE OSTATI ZAPAMĆENI NA
SVOJ, VJERUJEMO, JEDINSTVEN NAČIN. HOĆEMO LI
OSTATI ZAPAMĆENI PO DOBROTI, OCJENAMA I
PRISTOJNOSTI ILI PO ŠALAMA, NEGODOVANJU I NE BAŠ
ODLIČNIM OCJENAMA... E TU ODLUKU OSTAVLJAMO
VAMA, CIJENJENE UČITELJICE I UČITELJI.

**UČENICI OSMOG
RAZREDA**

Moja mama

**Moja mama nikad nije sama
i uvijek je dobra prema nama.
Sve nam želje ona voli ispuniti
i za sve stvari ona će se pobrinuti.
Za velike probleme ona je spremna,
te joj uvijek ljutnja je nijema.**

Marin Sršen, 5. razred

Moja majka

Dobra je draga moja majka,
ona je nestvarna kao neka bajka.

Moja je mama umjetnica prava,
još se čudim zašto je ne čeka slava.

K'o Pikaso crta, a slika isto tako,
pa meni onda kaže "kad vježba se sve je lako".

Kako mene trpi nije mi jasno,
a i za to saznati još nije kasno.

kad spominje se kuhanje, talent je ovo pravi
ne znam zašto time još se ne bavi.

Ona ne viče kada se naljuti,
samo sjedne negdje u kut i šuti.

Čak nije tako loše, kad budi me u zoru,
barem mi uništi svaku noćnu moru.

Kad probudi me onaj njezin nježan glas,
svi važni snovi pobjegnu isti čas.

Baš mi je drago da ona mi je mama,
bez nje bi se osjećala kao da sam sama.

Leona Stražičić Šimičić, 5. razred

Mama

Mama je sitna,
krhka i nježna.

Mama je dobra,
mama je jasna,
ali nekad i jako glasna.

Ona je lijepa kao najljepša slika,
topla i nježna i zaista krasna.

Marko Market, 5. razred

Prozor

Ja sam veliki prozor. Živim u Sanjinoj sobi. Mislím da sam najpotrebniji u kući, ali ukućani to ne shvaćaju.

Kažu da sam uvijek prljav, a kad me očiste onda se hvale mojom ljepotom. Imam puno prijatelja, u sobi i na nebu. Pričam često s oblacima. Oni mi pričaju kako su bili svugdje na svom putovanju. I ja bih htio putovati, ali ne mogu. Jednostavno sam zapeo na kući, a ne na putovanju. Zbog moje tuge me tješe moji prijatelji: ormar, bijeli stol, krevet i mali ormarić. Oni su stvarno dobri. Znam da ne mogu putovati, ali imam sreće što svaki dan imam tako lijepe prizore i poglede.

Nitko nema tako dobre prijatelje i prizore od prozora.

Sunčica Lazo, 3. razred

Obrnut dan

Oko sedam sati krevet se probudi iz mene . Doručak me pojede, a tenisice me obuju. Škola krene prema meni. Torba me nosi. Škola uđe u mene, a matematika me nauči. Kuća uđe u mene. Kauč sjedne na mene. Televizija me uključi. Ručak me pojede. Zadaća me napiše.

Večera me pojede, a pidžama me obuče. Zubi me operu i krevet uđe u mene.

Natalija Neziraj, 3. razred

Izmišljena priča

Ujutro kada krevet istrči iz mene jer škola kasni, odmah me doručak pojede. Knjige me pišu a gumice brišu. Kada kuća dođe do mene, kolači peku mamu, a auto popravlja tatu. Ručak me jede, a torba me skida, cipele me bacaju, a vilica me grize. Zadaća me piše, a torba me sprema, zubi me peru, a pidžama me oblači i krevet me spava.

Magdalena Bockovac, 3. razred

Stari Kovač - pedagog

Moj djed, Ivan Marković, rodio se 6. 10. 1948. g. na Mljetu u Babinom Polju. U to vrijeme, nakon rata, životni uvjeti su bili teži i zahtjevniji nego inače kao npr. sve što se kući jelo moralo se samo uzgojiti. Još uz to nije bilo struje na Mljetu što je samo pogoršavalo tadašnji život, ali je on i sam proveo više vremena sa prijateljima i bez tehnologije nego mi.

Mama mu je bila Marija, tada znana po svojoj ljepoti i pjevanju, a tata Nikola. Nakon četiri godine svoga života dobio je sestru Pavlu, a sa šest, skoro sedam, godina krenuo pohađat Osnovnu školu Mljet, koja se tada nalazila kraj policije u Babinom Polju. 1963. kada je bio osmi razred, izgradila se sadašnja Osnovna Škola Mljet, koju je on gledao samo mjesec i pol dana. Tada je škola bila nova, te je čak i trebao nosit posebne cipele u njoj. Nakon ove osnovne škole, završio je gimnaziju u Dubrovniku. Tada su opća i matematička gimnazija bile u jednoj, i to se zvalo samo

Gimnazija Dubrovnik. Nakon gimnazije otišao je na Pedagošku akademiju grupa matematika i fizika u Splitu.

Zaposlio se 1970. u Osnovnoj školi Mljet kao profesor matematike i fizike, s prekidom za vojsku od 1973. do 1974.. Nakon vojske opet je radio u školi kao profesor matematike i fizike. 1979. se i oženio za Katicu, moju babu, tada Baničević, koja je sedam godina mlađa od njega, te je i njoj predavao u osmom razredu, što mnogi smatraju čudnim jer zamisli oženiš svoju učenicu. Iste te godine, tri mjeseca nakon vjenčanja, dobio je kćer Marijanu, tj. moju tetku koja također

Sada predava u školi, samo razrednu nastavu. U međuvremenu 1984. dobio je drugo dijete, Nikolu, tj. mogata tu, koji od njega nije naslijedio gene za matematiku i fiziku niti je ikako volio školu poput mog djeda (bavi se automehaničarstvom). Tijekom svojega života, osim predavanjem, znao je dobro pjevati i svirati harmoniku, te je sa svojim prijateljem Čanom i Dekom išao po selu i pjevao. Također, od hobija volio je i ići ribati pod svijeću (na dokes) sa svojim starim rođakom. Do 2004. godine radio je kao profesor, a od 2004. do 2014. bio je ravnatelj škole i onda otišao u mirovinu. Otkad je otišao u mirovinu, život provodi igrajući karata na Rivi i pušenjem svoje električne cigarete.

Svi ga zovu ili Pedagog ili Stari Kovač, zbog svojeg 44-godišnjeg rada u školi i jer je najstariji od Kovača, tj. moje obitelji.

Ne smijemo izostaviti njegove prigovore prema meni kako imam loše ocjene iz fizike i matematike, a i sam zna kako ni njegov sin nije poglavito nadaren za te znanosti.

Petra Marković, 7. razred

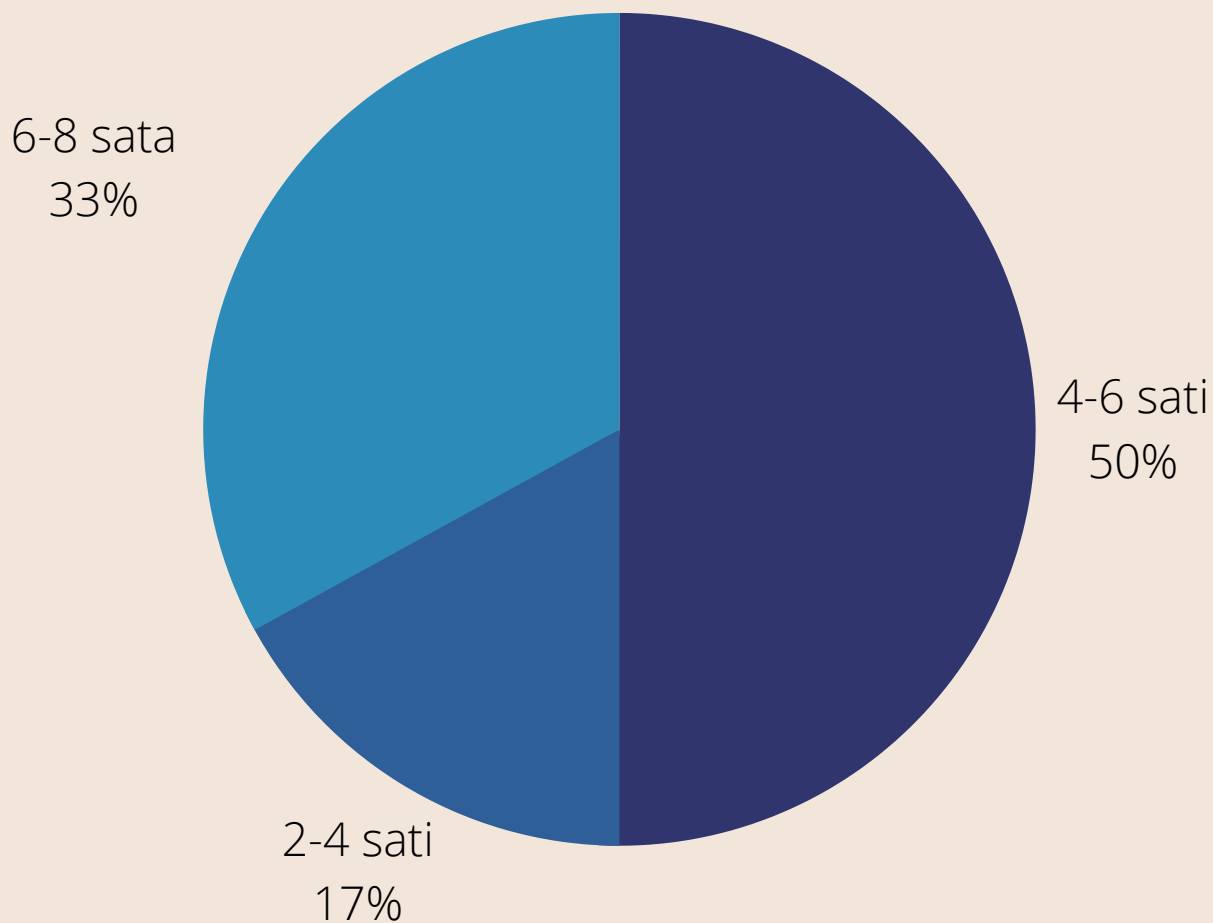
Corona virus

Svi smo već upoznati s novim virusom, COVID-19, koji se pojavio prvi put u Kini 2019. god. Upotrebljava se naziv COVID zato što CO znači korona, Vi predstavlja virus te D zato što je to na engleskom bolest. Prvi slučajevi u Europi potvrđeni su u Francuskoj 24. siječnja 2020.god. Svjetska zdravstvena organizacija 11. ožujka proglasila je pandemiju bolesti COVID-19. Mnogi rani slučajevi povezani su s velikim tržištem morskih plodova i životinja u Wuhanu. Smatra se da je virus životinjskog podrijetla. Blagi simptomi su: povišena temperatura, kašalj, prehlada, gubitak okusa i mirisa, umor, mučnina i glavobolja te je za njih potrebno do dva tjedna oporavka. Teški simptomi su: nedostatak zraka, bol u prsima, iznenadna zbunjenost i plavičaste usne ili lice, a za ovakve slučajeve potrebno je i do šest tjedana oporavka. Korona je uzrokovala razne promjene u našoj svakodnevnicu. Svi važniji poslovi kao i obrazovanje obavljali su se putem interneta, što je uzrokovalo razne poteškoće u radu, no znali smo kako je to nužno za našu sigurnost, kao i za sigurnost naših sugrađana. Nedavno su se pojavila i djelotvorna cjepiva kojima se cijepe ljudi širom cijelog svijeta. Moramo zapamtiti kako se u svakom zlu može naći nešto dobro, naučili smo cijeniti i najkraće trenutke provedene s bližnjima. Za sada je u Hrvatskoj od početka pandemije zabilježeno 7 765 smrtnih slučajeva te 350 997 zaraženih.

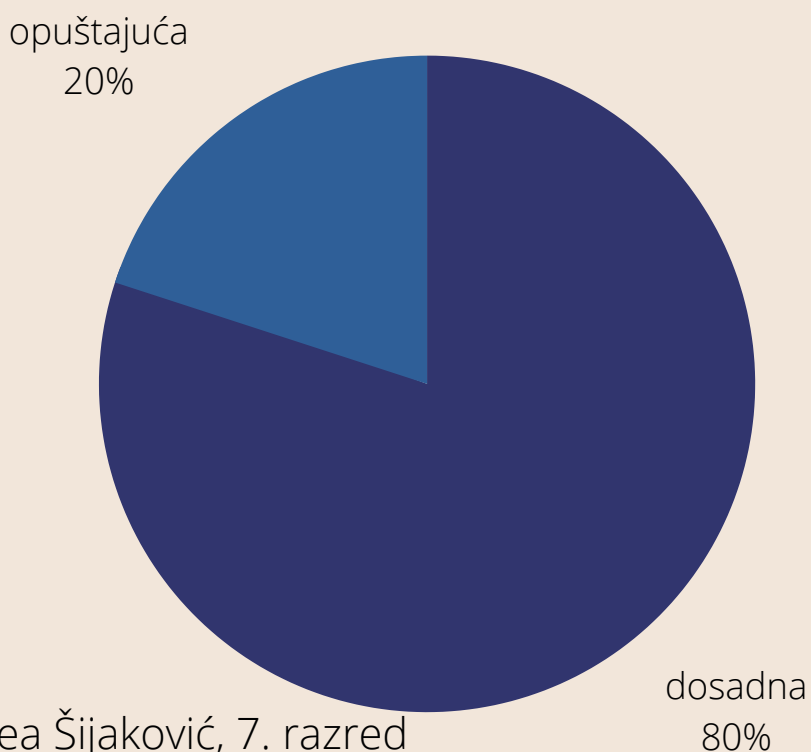
Monika Matana, Tea Šijaković, 7. razred

Ankete

Koliko sati za vrijeme pandemije korona virusa provodimo na električnim uređajima?

Kakva vam je bila online nastava?

Jedna zvijezda, dva imena

Naslov ovog sastava se zapravo može protumačiti na više načina i svatko ga shvaća na svoj vlastiti način. Ipak, moja ideja je kako se čovjek rađa s jednim imenom, no njegovo drugo ime je važnije jer se po njemu prepoznaje dobar čovjek.

To drugo ime su sva dobra djela, misli, riječi, sva prijateljstva i dobri odnosi po čemu će te ljudi pamtiti. To drugo ime se gradi cijeli život i od malih nogu smo učeni kako je važno izgraditi ga na dobar i kvalitetan način. Dobro drugo ime imaju ljudi koji pomažu drugima i ne rade im štetu, koji nisu ljubomorni na nekog uspješnijeg već uče od njega, koji ne žele drugima kakvo zlo, to jest dobri ljudi. Bitno je zapamtiti kako se dobro uvijek dobrim vraća, a ljudi dobrog imena uvijek se drže zajedno bez obzira o kakvom se problemu radi, te je zato jako isplativo biti dobar pa neka vam to posluži za motivaciju. Dobri ljudi utječu i na one lošije pa ako je okolina dobrog imena, ime će se očistiti i onom najgorem.

To tako jednostavno funkcionira i svatko će zbog svoje dobrote biti zapamćen i, na trenutku svoje smrti, budeš li dobrog imena neće ti biti krivo ni zbog čega i bit ćeš miran. Ovo je bilo moje tumačenje ovog naslova i neki će se složiti sa mnom, a neki neće, no to je ipak stvar čitatelja jer svatko ima pravo na svoje mišljenje.

Marko Market, 7. razred

Položaj žena i majki u 21. stoljeću

Na početku ovog sastava želim naglasiti kako je ovo moje mišljenje te da se nitko ne mora slagati s njim ako ne želi.

Ako ćemo položaj žena uspoređivati sa položajem muškaraca, mislim kako su na istom položaju. I muškarci i žene imaju pravo glasati, i žene i muškarci imaju pravo na obrazovanje, i žene i muškarci imaju pravo nad... Međutim, ako to sve pogledamo u detalje, shvaćamo kako nije sve baš tako krasno. Naime, UN Women izvješćuje kako žene zarađuju 24% manje od muškaraca te također rade duže i imaju manju šansu za ostvarivanje mirovine tijekom života.

Također je samo polovina žena dobi iznad 15 godina uključeno u radnu snagu, za razliku od tri četvrtine muškaraca. Ne smijemo izostaviti podatak kako je u siromašnim zemljama 75% žena zaposleno u neformalnim sektorima te na poslovima koji nisu pokriveni zakonom o radu, što rezultira izloženošću nasilju i izrabljivanju. Vjerujem da ste ostali u šoku te kako se pitate gdje je potreba za ovim u 21. stoljeću? Što dovodi do ovoga u 21. stoljeću? Upravo ljudski konzervativni umovi koji nisu svjesni kako žive u 21. stoljeću. Više nismo u povijesti, u razdoblju siromaštva gdje je ženama mjesto u kuhinji, a muškarcima na poslu.

Moramo shvatiti kako je nužno da promijenimo mjesto gledišta na neke stvari, jer vrijeme teče, a tako bi se trebale razvijati i čovjekove sposobnosti.

Smatram da što prije to shvatimo, život će nam postat bolji i pravedniji.

Dobrota

Ona je moja najdraža teta. Volim provoditi dane s njom. Jako je dobra i pouzdana. Kada upadnem u nevolju, ona me oraspoloži svojim savjetima i ljubaznošću. Dok je pored mene osjećam se posebno i nekako drugačije jer prenosi svu dobrotu i pozitivnu energiju na mene.

Moja teta ima stvarno dobre namjere. Pamtit ću je uvijek i zauvijek zbog toga što nikada ne laže i poštuje različitost među nama. Mojim pitanjima, koja nemaju kraja, daje vrlo dobre odgovore. Uvijek nađe vremena za mene. Koristi sve čarobne riječi i voli poštivati starije osobe. Pomaže mi oko svega, daje mi dobre prijedloge knjiga za čitanje za koje misli da bi mi se svidjele. Sa mnom dijeli i lijepe i manje lijepe trenutke. Volim kada dođe na Mljet jer volim njezinu prisutnost.

Ja mislim da je dobrota stvarno važna jer se čovjek koji osjeti pozitivnu energiju i dobrotu osjeća nekako drugačije i posebnije. Volim osjećati dobrotu, a vjerujem da i drugi vole da ih okružuje. Nadam se da će ljudi, koji nisu osjetili dobrotu, nakon nekog vremena ipak osjetiti jer je to stvarno poseban osjećaj.

Slavka Hajdić , 6. razred

Ej korono, korono
sram te i stid bilo!

Bježi što prije
i da te nikad više nitko vidio nije!

Petar Zeljko, 6 razred

Bez pola muke,
sapun stavljam na ruke.

Ne želim kašljati ni teško disati,
pa da ne mogu zadaću pisati.

Uživam u sigurnosti svoga doma,
jer su cjepiva i lijekovi koma.

Ne trebaju mi liječnici ni tablete,
jer ovih dana samo moje misli van lete.

Antonio Matana, 6. razred

Korona nas uči pravilnoj higijeni,
naše ručice blistaju od sapuna
kao nikada do sada.

Petra Bašica, 6. razred

ŽIVOT KAO UMJETNOST

Život je kao umna mapa. Jedan naslov, a stotinu poveznica, strelica, natuknica u nedogled. Osmijesi su puni uspomena. Onih uspomena koje će uvijek isijavati milijune i milijune suza radosnica.

Život bi trebao biti umjetnost, pjesnička slika s bezbroj doživotnih stihova. Zašto život nije šaren? Zašto život nije duga? Zašto je život crnina bez prestanka? Postoji li čovjek koji ne teži za boljim i skupljim? Jednostavno, postoji li?

Ako već, možda i postoji, zašto ne oboji svijet takvim bojama kako bi cijela ova planeta mogla živjeti takvim životom? Muči li to pitanje samo mene ili još sedam milijardi ljudi? Kada bi barem svijet bio na paleti, u ruci najsretnijeg slikara, a ljudi bi bili boje kojima će obojiti svijet. Žele li svi ljudi oslikati svijet svojim zlatnim nitima za koje misle da su najbolje ili ih na neki način, ništa ne zanima. Zašto nas povezuju mostovi, mora i oceani, a ne ljubav, sreća i zajedništvo? Zašto smo mi bijeli, a oni crni?

Zašto se svi ne bismo obojali u jednu boju i živjeli jedan život u zajedništvu? Zašto ljudi prekasno shvate da je život predivan? Zašto ga ne bismo svakoga dana sve više i više obogaćivali i cijenili na sve moguće načine? Jedna te ista pitanja protežu se kroz usta čovječanstva već godinama, a odgovora jednostavno nema, ili je ukraden, ili je propao u zemlju.

Ili gdje se nalazi odgovor?...

Petra Marković, 7. razred

Kako se voli dijete?

Tako da mu se to iz dana u dan ponavlja kako papiga? Tako da im se daju kune kad nešto postignu i posjeti ih se za rođendan, da imamo fotografiju za uspomenu i neosporan dokaz naše ljubavi?

Kako se voli dijete? Tako da mu se dozvoli sve što želi? Tako da mu se kupi sve što poželi i hrani ga se samo slatkišima?

Dijete se voli darovanim vremenom, iznad svega!

Zaboravit će ono i vaše čokolade i kune za peticu. Zaboravit će svaku stvar jer smo stvarnost zatrpana stvarima. Ono što će nositi u život su trenutki. Neprocijenjivi momenti darovani samo njima. Isključenih mobitela, ugašene televizije. Oči u oči, ruke u ruci. Šetnje u prevečerja. Rana buđenja i pečenje palačinki.

Ono što je ljubav jerad u vrtu. Izrada keksića gdje će brašno biti poput snijega svud po njima, ne smetajući. Šetnje šumom, parkom, sakupljanje školjaka. Odlazak na zajedničko kupanje na plažu koje ono voli, a mi baš i ne. Provedeni sati s ocem u radionici gdje nastaju čuda. Bojanje starog bicikla, izrada drvene garaže za male autiće ili utvrde za vojnike kojima tako rado barataju. Ušuškavanje u zagrljaju oca kojem se vjeruje.

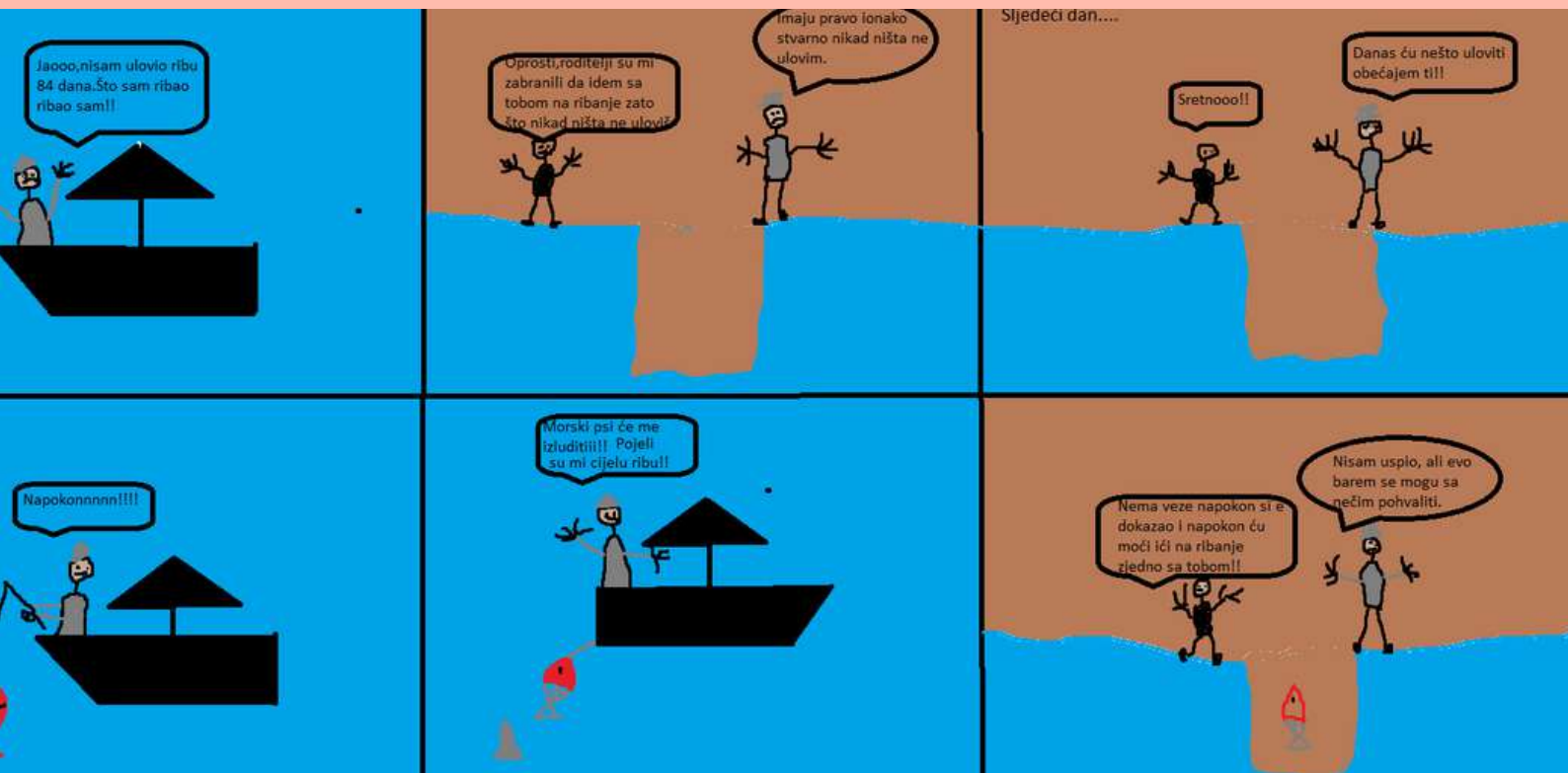
Majčini zagrljaji, sačuvani crteži i čestitke, poljupci i nježnost prije spavanja.

Kako se voli dijete?

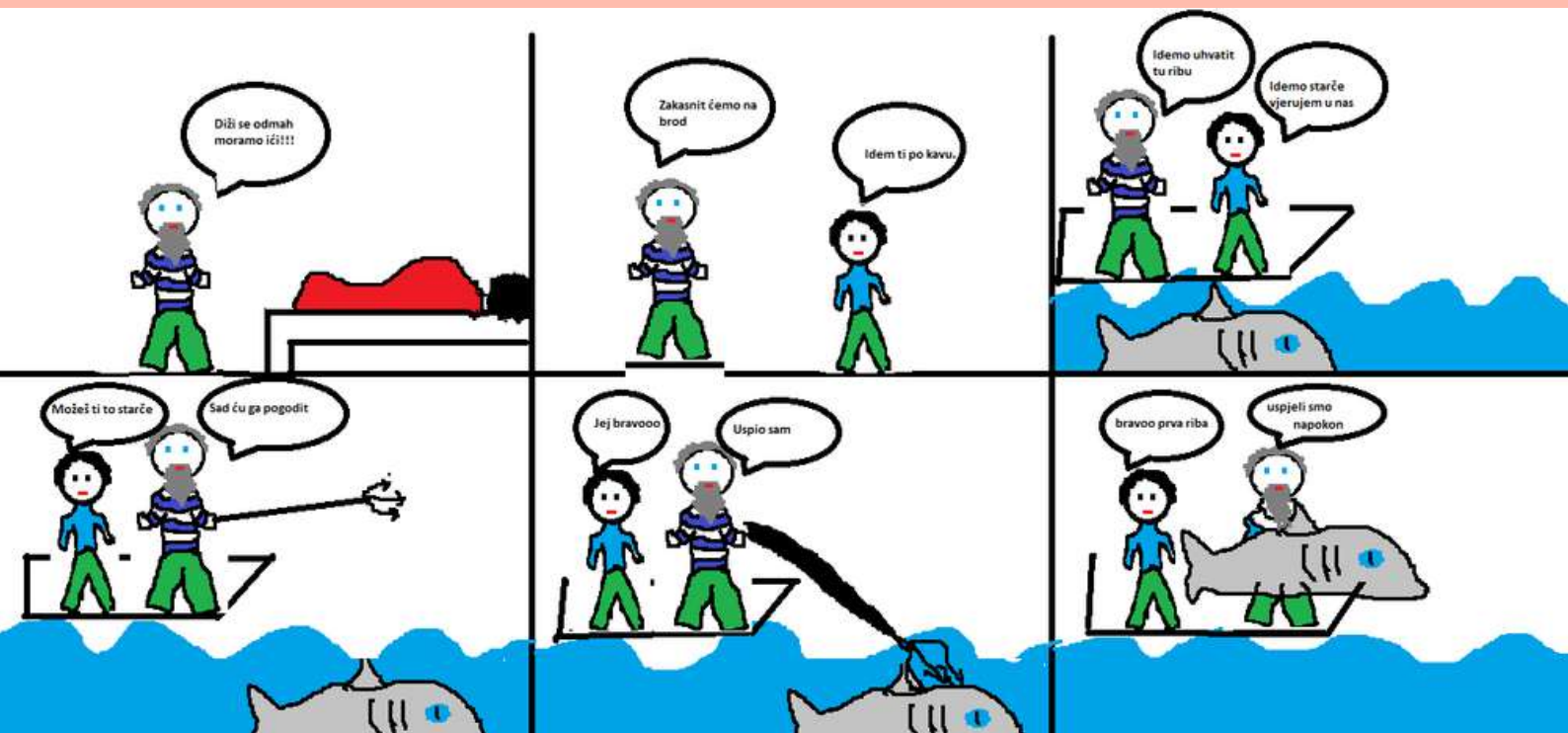
Tako da znamo čega se boji pa zajedno uzmemo mačeve i sredimo to čudovište ispod kreveta. Razgovorima i po sto puta o jednim te istim stvarima ako nas tako traže. Prilagođavanjem na njihovu veličinu, prihvaćajući koliko smo daleko od djetinjstva u kojem smo možda zadnji put bili zapravo svoji. A oni tako puno znaju i mogu nam pomoći da, voleći ih, dođemo opet tamo.

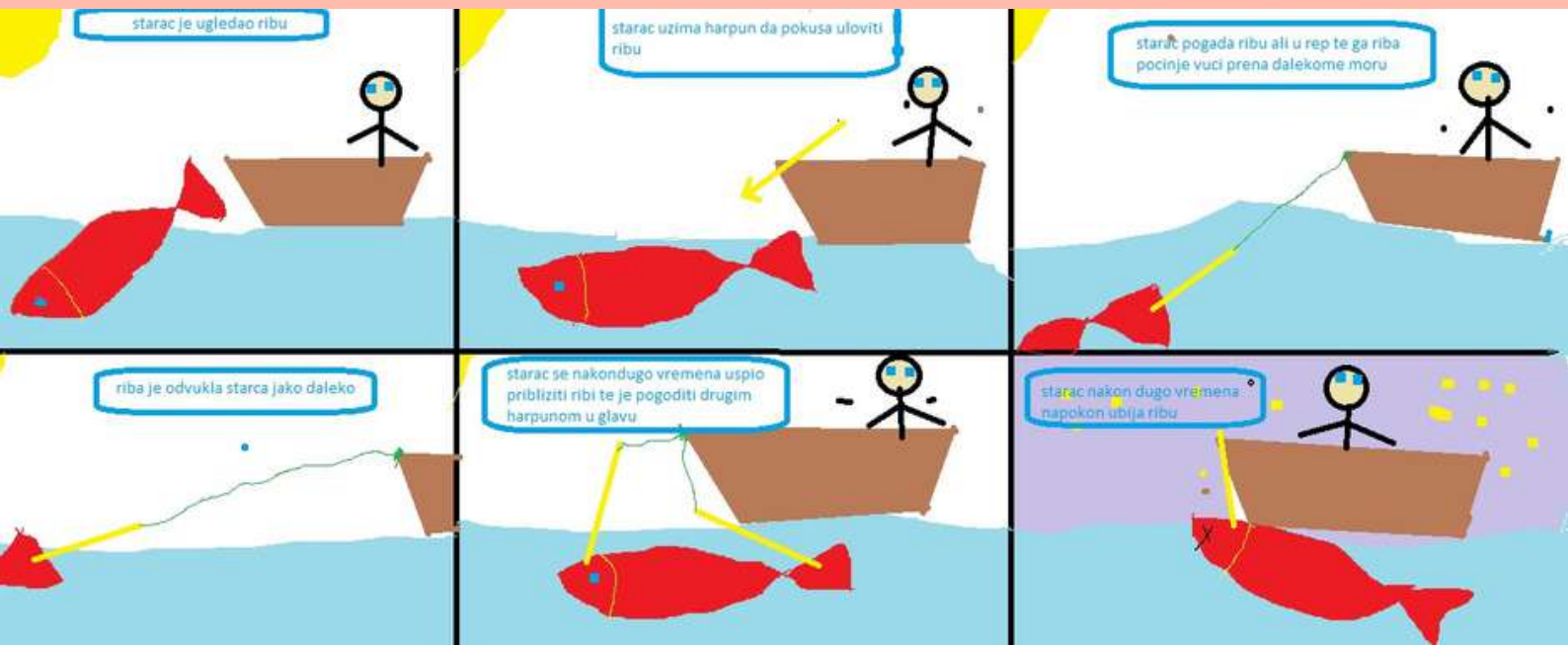
Dijete se voli darovanim vremenom, iznad svega.

***Pripremili i odabrali učenici sedmog razreda
povodom Međunarodnog dana obitelji s
www.roditelji.hr***

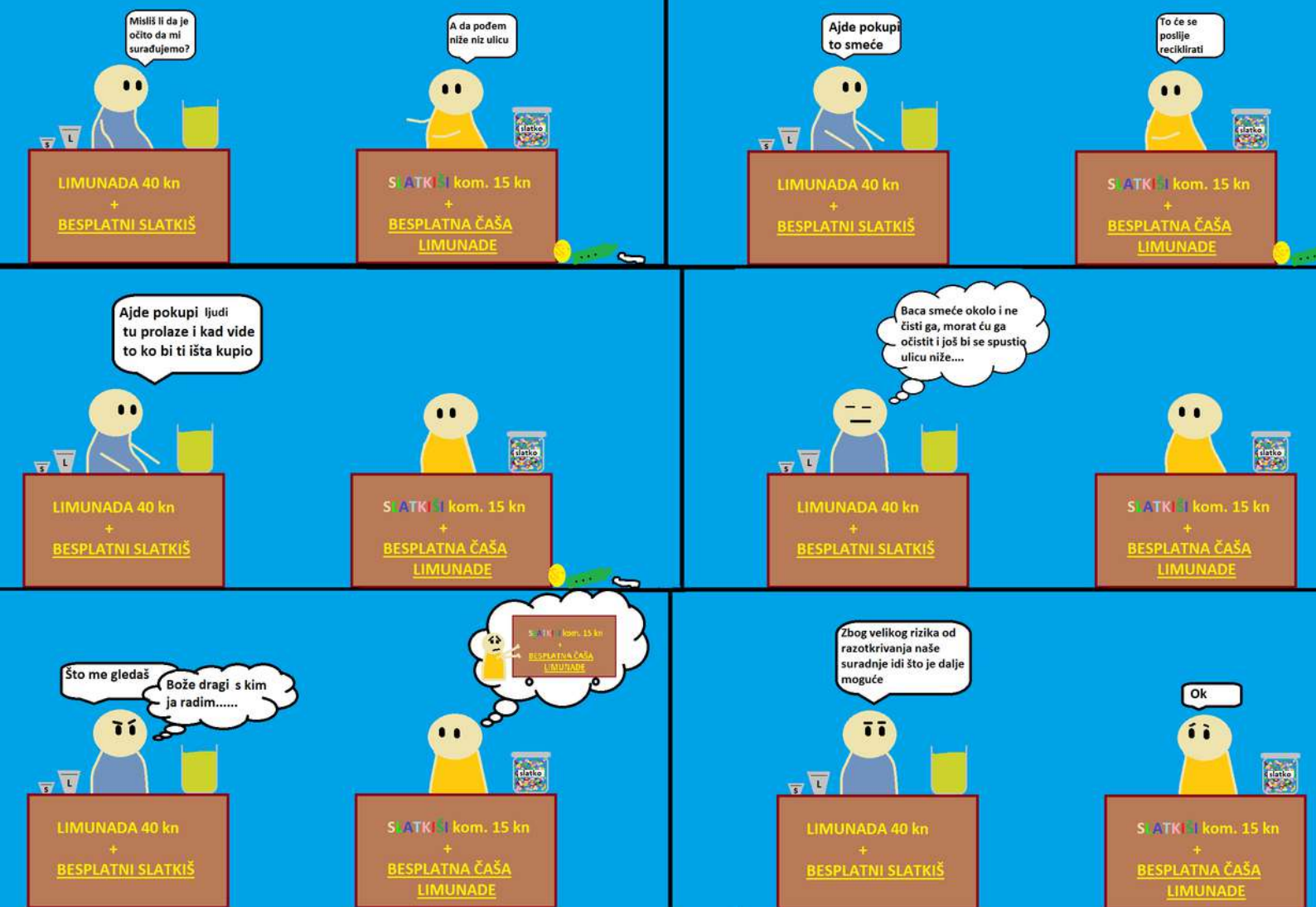

Starac i more

Starac i more

More

More, moraš biti pokraj mene,
takoder i tvoje prekrasne stijene.

Ti si moja kuća,
moj dom.

Bez tebe bi bilo dosadno i bio bi lom.

Pokraj tebe ću uvijek vezana biti,
i ti to moraš dobro zapamtiti.

Tvoj veliki sjaj,
uljepšava te još više, i ti to dobro znaj.

Ti si djetinjstvo moje veliko,
i ti si drago i meko.

Kraljevstvo su tvoje ribe i dupini,
a vragovi su u dubini.

More

**More je bogatstvo svijeta,
ljepota našeg planeta.**

**Sunce ga ujutro grije,
dok nas ono miluje.**

**Ribe se u njemu igraju,
dok se djeca kupaju.**

**U moru se volim kupati,
također i skakati.**

Roza Puhar, 4. razred

More

More je blago našega planeta,
prostire se oko cijelog svijeta.

U moru ima puno riba
koje su hrana svima.

Valovi idu svugdje,
stalno su negdje drugdje.

Zimi spavam zimski san
da ljeti idem na more svaki dan

Pavla Market, 4. razred

More

More je velik dio planeta,
da ga nema ne bi bilo svijeta.
Iz njega jedu mnoge ptice,
u njemu plivaju mnoge ribice.
More nam služi da se hranimo,
a često se čak i rashlađujemo.
Na stijenama volim ribati,
a tako isto i plivati.

Toni Benković, 4. razred

More

Hej, haj more,
lijepo je pjevati uz tvoje zbore!

Volim tvoje suze radosti,
jer se sjetim svoje mladosti!

Ja s tobom volim plivati,
jer nekad volim sama biti,
i o mom životu razmišljati!

Nati Matana, 4. razred

More

More, o ti dobra,
stara amore.

Uisala si nas ti
more dobra, stara amore.

To modro nebo
moru dava sjaj.

More, o ti dobra,
stara amore.

Uisala nas je
tu u dubinu
duboku.

Modro nebo
što te gleda.

More dobra
stara amore.

Modrina neba
te progutala.
amore more.

More

**Veliko, bez kraja
krevet je mnogim pticama.
Dupinima plavi trampolin
ribama igralište,
more.**

Ivan Pavao Stražičić, 4. razred

Ljeto

Ljeto dolazi, proljeće odlazi.

Topli dani, duge noći,
i rođendani.

Nema škole, nema stresa,
sve je kako treba biti.

Ljeto ima i neke mane,
komarci pogotovo, svake
noći oni pjevaju, prevelike
vrućine, mi se znojimo,
ali opet jednog zimskog dana,
sjetit ću se svoga
rođendana.

Nina Lazar, 5. razred

Kraj škole

Škola je pri kraju,,
sve bliže smo raju.

Dosta nam je bilo ovoga mučenja
pisanja, čitanja, sjedanja i učenja.
Škola nam je odnijela sav mir u glavi,
a vjetrovi svo veselje i sreću otpuhali.
Stalno učimo gramatiku, gramatiku,
a onda se ugura i matematika.
Jedva smo čekali kad će ovaj dan doći,
da sretniji no ikada dođemo kući.

Leona Stražičić Šimičić, 5. razred

Na kraju nastavne godine i našeg cjelokupnog druženja na satima Novinarske skupine, želim se zahvaliti svima koji su sudjelovali u nastanku ovogodišnjeg časopisa naše škole. Hvala učiteljicama Niki, Dijani i Marijani na radovima naših najmlađih! Hvala učenicima petog, šestog i osmog razreda na odličnim radovima, na stripovima i šalama koje su dijelili s nama i ove godine. Posebno veliko HVALA mojim sedmašima koji su pokazali veliku volju i zanimanje za novinarstvom istražujući raznorazne prigodne teme, radeći ankete i računajući postotke i prikazujući ih grafički pokazujući kako u njima čuče veliki talenti... Nikola se istaknuo svojim stripovima, Ivan je veliki znalac videoigrica i poznavatelj nogometa, Renato nas je nasmijavao svojim vicevima, šalama, a pokazao se kao vrstan znalac automobila. Monika i Tea tandem koji je vodio računa o našem zdravlju pišući nam savjete za redovitu tjelovježbu i borbu protiv COVID-19. Nika i Nora dvije su dobre duše koje vole životinje iznad svega, ali imaju veliko poštovanje i ljubav prema svojim sestrama, a i ostatku obitelji. Petra, hvala na izvrsnim radovima o položaju žena i majki u 21. stoljeću, o školi i učiteljima, šteta pa tvoje snimljene govore nismo imali prilike čuti. Tebi, Marko, hvala na strpljenju i uređivanju ovogodišnjeg školskog časopisa! Na kraju, posebno se želim zahvaliti Josipu koji me je naučio kako koristiti Canvu i koje nam mogućnosti sve pružaju digitalni alati!

Do idućeg druženja, voli Vas sve
Vaša učiteljica Tanja Puhjera!

